

EL SECRET DE ...

Maria Llopis

CRISTIAN
SEGURA

Maria Llopis és una de les traductores del castellà, francès i italià més prolífiques del nostre país. Poques feines en literatura són tan desagrades i precàries com la traducció. Llopis s'hi dedica des del 1993. N'ha vist de tots colors. En una trobada recent a la llibreria A Peu de Pàgina em va explicar una experiència que em va deixar parat: fa uns anys, una gran editorial va contactar-hi perquè participés en una traducció exprés d'un *bestseller* en castellà. L'encàrrec va ser un divendres i el llibre havia d'estar llest el dilluns. Per acon-

seguir-ho, l'editorial va contractar fins a vuit traductors. Cadascun s'encarregava d'un nombre de pàgines: "Allò era com anar a la carnisseria i comprar pernil a pes: demanaven 80 o 50 pàgines". Com que eren tants, l'editorial va decidir que en comptes de publicar-ne els noms, s'inventaria un nom com a responsable de la traducció. Els traductors van quedar en l'anonimat. Llopis ho entén: "És normal que en una obra apareguin com a responsables de traducció dues o tres persones, com és el cas dels llibres de Larsson; set o vuit és massa".

Li demano si té relació amb els autors. En recorda una d'especial, indirecta, amb l'escriptor Frédéric Beigbeder. Llopis va traduir *Una novel·la francesa* (Amsterdam). Va rellegir la relació per e-mail que Beigbeder va mantenir amb el traductor al castellà, Francesc Rovira. "Era molt cordial i proper. Estava preocupat perquè en un moment del llibre diu que un personatge «és xafarder com una portera espanyola». Ho volia retirar, per no ofendre ningú, però ho vam mantenir". Amb l'única autora amb qui s'ha

fet amiga és amb Alicia Giménez Bartlett. Fa quatre anys en va traduir *El silenci dels claustres* (Destino), novel·la de la detectiu Petra Delicado. Bartlett en va quedar tan satisfeta que va demanar que fos ella qui traduís el premi Nadal *Donde nadie te encuentre*. "Aleshores no tenia temps, havia de ser molt ràpid. A Bartlett li va saber greu. A més, volia que la protagonista parlés amb el català de la zona de Vinaròs, i jo no el domino. Els fragments de la protagonista els van encarregar a algú d'allà", diu. ♦

MARIA
LLOPIS
ES DEDICA
A LA
TRADUCCIÓ
DES DE FA
20 ANYS,
I N'HA VIST
DE TOTS
COLORS